

lignende til en sådan arving — eller såfremt der er flere, til disse i fælleseje — efter gældende skik, for så vidt værdien heraf ikke overstiger 2 000 kr., selv om der derved tilfalder disse arvinger mere, end deres arvelod udgør.

Det i stk. 1 nævnte beløb kan ændres ved en af ministeriet udfærdiget bekendtgørelse.

§ 38.

Den arving, der flytter fra fællesskab, oprettet i henhold til § 37 har ikke ret til at forlange andel i dette udlagt, men skifteretten kan tillægge ham løsørengenstande, der er omfattet af fællesskabet, for så vidt den skønner, at sådanne genstande har en særlig tilknytning til arvingen.

Fællesskab kan i øvrigt kun opløses, når begæring herom fremsættes af samtlige deltagere. Dog kan en deltager, der groft forsømmer de pligter, som følger af fællesskabet, ved dom pålægges at udtræde af dette.

Kapitel 5.

§ 39.

Arv falder, når det ved fremlæggelse af dødsattest eller på anden måde er godtgjort, at arveladeren er død.

Om borteblevne gælder reglerne i lov nr. 397 af 12. juli 1946.

§ 40.

Der træffes ved kgl. anordning bestemmelse om tidspunktet for lovens ikrafttræden. Med virkning fra dette tidspunkt bortfalder anordning nr. 212 af 26. juli 1926 om rettens pleje i Grønland, afsnit A, skifte, og lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland kapitel 4, afsnit A, skifte.

§ 41.

Denne lov gælder for Vestgrønland, men kan eventuelt med fornødne lempelser ved kongelig anordning udvides til at omfatte Nord- og Østgrønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i de omfattende reformopgaver, man har sat sig i grønlandskommissionens betænkning, indgår arbejdet med udarbejdelsen af lovforslag til indførelse af fælles retlige bestemmelser for alle i Grønland bosatte.

Retstilstanden i Grønland i dag er endnu til dels karakteriseret ved en opdeling af befolkningen i 2 grupper, for hvilke der gælder forskellige retssystemer. Kort udtrykt gælder for danske i Grønland dansk ret, d. v. s. den samme ret som er gældende her i landet. For grønlænderne gælder grønlandsk ret, der for store dele af retssystemets vedkommende hviler på uskreven sædvaneret. For visse vigtige retlige områder er fælles love dog allerede sat i kraft, således lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland, kriminallov for Grønland nr. 55 af 5. marts 1954 og lov nr. 152 af 11. maj 1954 for Grønland om ægteskabs indgåelse og opløsning.

I februar 1951 nedsatte statsministeriet et udvalg, Det grønlandske Lovudvalg, der har til opgave at overveje og fremsætte forslag til indførelse i Grønland af retlige bestemmelser, navnlig på de nævnte områder. I samarbejde med dette udvalg søger Ministeriet for Grønland efterhånden person-, familie- og arveretten dækket ved en positiv lov-

givning. Det foreliggende lovforslag er et resultat af udvalgets arbejde.

For danske i Grønland gælder dansk arveret, de grønlandske arveretlige regler er ulovfæstet. Om skifte indeholder anordning af 26. juli 1926 om retsplejen i Grønland i §§ 1-7 visse hovedbestemmelser, der er opretholdt ved lov nr. 271 af 14. juni 1951 om rettens pleje i Grønland.

Efter de undersøgelser, der er foretaget af den juridiske ekspedition, der i 1948-49 var udsendt til Grønland, må det antages, at de positive arveregler, som håndhæves, i det store og hele ligner dem, som følges i Danmark, men der kan ikke ses bort fra, at den grønlandske skiftepraksis viser forskellige særprægede træk, hvoraf som hovedpunkter må fremhæves det stærke værn for personer, der boede sammen med afdøde — i første række ægtefælle og børn — og skiftemyndighedernes vidstrakte beføjelse til at fordele de efterladte ejendele efter et behovsprincip.

Disse særlige træk må imidlertid ses på baggrund af boernes meget beskedne værdi, der yderligere ville forringes eller gå tabt, hvis realisation af ejendele skulle finde sted. Større boer med realisable værdier har hidtil hørt til sjældenhederne, og man kan derfor vanskeligt tale om nogen fast praksis